

Joan Maragall.

1

Cada vegada que me ha estat encomanat
de parlar a l'entorn de la ^{d'evocar la figura} personalitat de Joan
Maragall, ho he fet amb la mateixa incògnita.
~~no parlar: altrament, no sabia per-ho.~~

Per mi, parlar d'aquell gran poeta, que
al mateix temps fou ~~per a mi el gran amic meu,~~^{un}
significa entonar una oració d'extremisme,
endregada al home i al artista. es dir: a la
consagració d'una personalitat ideal.

Auè; no desdiré en el mes mínim
de la meua convicció, ni que ^{em preti parcat al} ~~els mots que~~
li ~~parli~~ ~~de~~ ~~seu~~ ~~través~~ ~~del~~ ~~comunisme~~.

La breuetat dels mots, ^{però,} quan son sincers,
mai n'ignifiquen ni unba de la valor que se'ls hi
val donar, i aquest es el meu cas.

To podria descepdellar paraules i més
paraules, en lloanga i evocació de la figura
de Joan Maragall, la primera que compta
la nostra literatura amb ~~una~~ veritable ~~personia~~
~~veia~~ de ~~propria~~ distinció civil. Podria dir ~~me~~
mantes coses brollades d'una cordial intimitat
viscuda pep seu, durant aquell temps que
me'l mirava com un fermà gran, ~~que~~ ~~com~~ ~~que~~

de fet ~~no ho puc~~ ^{es}peretualment no 2.
 ser - m. ho; podria explicar l'evangeliari
 de les seues veritats poetiques florides en el
 transcurs de la conversa a fable; podria, enf.; de-
 mostrar la possibilitat de que ^{en} ~~m.~~ ^{tinga} excepcional-
 ment, ~~de~~ tard en tard el bon Sen devally
 exemples d'una perfectio, interrats en el perfecte poeta,
 unic poeta comprensible, pero; no paguent ho per
 com ~~podria~~ ~~seria~~ ~~en~~ ~~plaura~~ ~~de~~ ~~legut~~ ~~al~~
 temps limitat que se in concedeix, ~~ni~~ ~~en~~ ~~con-~~
 testo en l'insinuacio d'ells punts capdals de
 que en serviria per a entonar les flletanes del
 defecte; i l'admuacio que li profeta, ^{hi ha un} ~~amb~~ l'in-
 tencio de que ^{aquells punts} ~~puguin~~ suggerir als ^{que} ~~que~~ m'escotten;
 l'amplitud de la lloanca; i l'empartament
 amb que ~~restaria~~ ~~seria~~ ~~partada~~ a ferme.

Feu doncs, amics radio-orients, els poble
 per a entendre, fins i tot el que no ^{per} ~~p~~ ^{veure} a' dir.
 Nos. La vostra fina percepcio, ajudari en molt
 a ~~la~~ ~~insu~~ ~~ple~~ ~~ta~~ ~~meu~~ ~~inter~~ ~~cep~~ ~~intencio~~ ~~truncada~~ ~~per~~ ~~les~~
^{circunstancies} limitacions del temps.

Però en dir-vos adieu, i en dir pas - me
 a' restar-vos el tant espiritual, una de les seues
 reacions que en el transcurs d'el dubte.
 mes clarament ens parla d'ell, jo vos prec

que juntem la nostra devoció a la meua.

3

L'aleugiació efectiva, exalta una fumera com
d'encens, que va dreta a les regions ignotes
de les grans conseqüències.

Així el nostre clam deu arribar fins
del mangall consagrat per el seu poble, i adunat
del seu poble eullà, per glòria ~~de~~ dels seus germans
de la seva patria, i dels germans de totes les
patries que ~~constitueixen~~ ^{constitueixen} la patria de l'amar
Universal i etern.

Exalten ara el seu Cant espiritual. i citauis d'ell

~~* amb el seu cor i la seva anima. a través d'ell.~~
& exquirida de l'amar del nostre poble.

Cant espiritual

15 octubre. 1932.